

Фор-те-ця в Ка-м'ян-ці-По-дільсь-ко-му

У мі-сті Ка-м'я-нець-По-дільсь-кий збе-ре-гла-ся о-дна з най-кра-щих фор-тець У-кра-ї-ни. Во-на бу-ла на-стіль-ки пра-виль-но спла-но-ва-на, що й до-сі ди-ву-є війсь-ко-вих фа-хів-ців. Фор-те-ця по-бу-до-ва-на на не-при-ступ-но-му ске-ля-сто-му ос-тро-ві. Нав-ко-ло — гли-бо-кий кань-йон рі-чки Смо́т-рич. Крім цьо-го фор-те-ця ма-ла у-кріп-ле-ні бас-ті-о-ни. Во-ни мог-ли ви-три-ма-ти на-віть гар-ма-тний во-гонь! Близь-ко 400 ро-ків то-му ту-рець-кий хан Ос-ма́н пі-дій-шов до стін фор-те-ці. Він зди-ву-вав-ся і за-пи-тав, хто ї-ї так у-крі-пив. «Сам Бог»,— від-по-ві-ли ха-ну. «То-ді не-хай Бог ї-ї і бе-ре»,— ска-зав Ос-ман. І від-вів сво-є війсь-ко. Бо зро-зу-мів: за-хо-пи-ти фор-те-цю у ньо-го не вий-де.

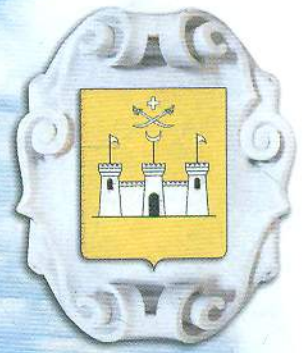
За-раз у фор-те-ці про-хо-дять різ-ні фес-ти-ва-лі, там зні-ма-ють філь-ми.

Хо-тінсь-ка фор-те-ця

Хо-тин — одне з най-дав-ні-ших міст У-кра-ї-ни. Тут, на бе-ре-зі рі-чки Дні-стер, зна-хо-дить-ся справ-жня се-ре-дньо-ві-чна фор-те-ця. Схо-жі фор-те-ці мо-жна по-ба-чи-ти у філь-мах про ли-ца-рів. Тут і ви-со-кі ка-м'я-ні сті-ни, і сто-ро-жо-ві ве-жі, і гли-бо-кий рів із під-йом-ним мо-стом. Хо-тинсь-ка фор-те-ця бу-ла по-бу-до-ва-на ду-же дав-но, май-же 800 ро-ків то-му, за на-ка-зом кня-зя Да-ні-ла Га-лиць-ко-го.

Фор-те-ця ма-є ду-же ці-ка-ву іс-то-рі-ю. Са-ме тут 400 ро-ків то-му ко-заць-кі й польсь-кі війсь-ка роз-гро-ми-ли ту-рець-ку ар-мі-ю. А ця ар-мі-я у дав-ні ча-си бу-ла най-силь-ні-шо-ю у сві-ті!

Сті-ни Хо-тинсь-ко-ї фор-те-ці ста-ли де-ко-ра-ці-я-ми до філь-му «Ба-ла-да про доб-ле-сно-го ли-ца-ря Ай-вен-го». О-бо-в'яз-ко-во по-ди-ви-ся цей ці-ка-вий фільм про при-го-ди. І як-що ти від-ві-да-єш фор-те-цю, знай-деш там зна-йо-мі ви-ди з філь-му.